

Zürich, 30 aprilie 2006

Ewald Frank

Haideți să începem în Numele Domnului, cu cântarea 299 (O, Tu, Miel al lui Dumnezeu / Tu pe Golgota / Minunat ai biruit. Amin. Aleluia).

Noi putem spune cu toții un Amin. Aceasta este o evanghelie minunată. Aleluia. Lăudat să fie Dumnezeu. „O, Tu, Miel al lui Dumnezeu / Tu pe Golgota / Minunat ai biruit. Amin. Aleluia.” Eu în ultima vreme a trebuit să mă gândesc că atâția oameni se duc în pierzare cu toate că mântuirea lui Dumnezeu ne-a fost oferită. Ei se duc pe calea cea largă în nenorocire, se uită la noi de sus, la noi cei care credem, și totuși ei sunt religioși și nici nu se gândesc la ce va fi odată. Mie mi-ar place dacă iadul ar fi gol și cerul ar fi arhiplin. Da, acest lucru mi-ar place.

Să mai cântăm și cântarea 303 (Dacă aș avea mai mult de la Isus, atunci aș călca mai mult pe urmele Domnului.) Haideți să cântăm și această cântare într-un duh de rugăciune.

Putem spune din nou un Amin. Omenirea se poate întâlni cu Dumnezeu numai acolo unde s-a întâlnit Dumnezeu cu omenirea. Restul te călăuzește pe lângă Dumnezeu. În ultima strofă noi am cântat „Până la sfârșit, când El mă va muta în casa Tatălui.” Ioan 14: „*În casa Tatălui Meu sunt multe locașuri. Dacă n-ar fi așa, v-aș fi spus. Eu Mă duc să vă pregătesc un loc. Și după ce Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi.*” Această zi, acest mare eveniment este aproape, înaintea noastră. Să mai cântăm cântarea 354 (De când eu sunt răscumpărat de puterea păcatului / De când Isus mi-a adus libertate).

Credinciosule Domn, Atotputernicule Dumnezeu, această adunare o aducem conștiinței sub sângele Mielului, sub călăuzirea Duhului Tău Sfânt, și Te rugăm lasă ca Cuvântul Tău prin care s-a întâmplat totul să locuiască din belșug în mijlocul nostru. Noi Îți mulțumim pentru toate binecuvântările pe care deja le-am primit. Și Îți mulțumim că astăzi Te afli în mijlocul nostru și vei face lucruri mari. Lăudat și cinstit să fie Numele Tău sfânt, Isus. Amin.

Putеți lua loc. Doar câteva anunțuri: mai întâi vă spun tuturor din inimă bine ați venit, în Numele scump al Domnului nostru. De fiecare dată este un privilegiu dacă noi ne putem întâlni unii cu alții sub răsunetul Cuvântului, venind aici în mod conștient ca să auzim Cuvântul lui Dumnezeu; nu s-o trăim ca pe-o adunare oarecare, ci să-L trăim pe Dumnezeu, ca să avem parte de ceea ce face Dumnezeu în prezent.

Fratele Graaf a mărturisit deja despre călătoria în Ucraina. Eu mă bucur de fiecare dată când frații noștri, fratele Graaf, Schmidt, Barilier, Genton, poartă adevăratul Cuvânt al lui Dumnezeu, și fac de cunoscut acestei generații ceea ce a făgăduit Dumnezeu.

Astăzi avem frați care vorbesc limba franceză, și cum am văzut, și frați care vorbesc limba italiană: vă spun din inimă bine ați venit. Cred că din jurul Bolognei.... Dumnezeu să vă binecuvânteze în mijlocul nostru! Ne bucurăm că Domnul cheamă afară din toate popoarele, din toate limbile și națiunile. De asemenea am avut privilegiul să fiu în Indonezia. Dumnezeu a deschis uși noi, în mod deosebit în Jakarta... eu am fost și împreună cu acel bărbat care aparține de comitetul responsabil pentru traducerea Bibliei în limba indoneziană. Voi știți că de ceva vreme am spus că trebuie scos din Biblie acest cuvânt Allah. Negocierile sunt în desfășurare și el crede că se va întâmpla. Trebuie să ne închipuim: în Bibliile noastre este scris atât de des Dumnezeu, și în toate țările islamice este scris în Biblie cuvântul Allah. Asta este pur și simplu o catastrofă: catastrofa mileniului, sau catastrofa celor 600 de ani. Toți aceia care cunosc puțin istoria, știu că Allah este străvechiul zeu babilonian al lunii, care a avut trei fiice, și căruia i se aducea închinare

în Kaaba...că tatăl lui Mohamed a fost numit Allah. Și acest nume al zeului păgân a fost introdus în Biblie, de peste șase mii de ori. Și de data aceasta, la începutul traducerii, când eu spuneam Dumnezeu, traducătorul spunea Allah. Eu i-am spus pur și simplu: „Oprește-te.” Și l-am rugat să spună Elohim. Eu n-am putut să suport. Înșelăciunea pe care a introdus-o dușmanul în toate religiile este foarte rea, și totul se face sub o manta evlavioasă: „Noi toți avem un singur Dumnezeu.” Frumos ar fi dacă L-am avea. Dar acest unic Dumnezeu nu vine din Babilon. Dumnezeul pe care noi Îl cunoaștem este Creatorul cerului și al pământului, singurul Atotputernic, afară de care nu există altul. Dar noi vedem ce se va întâmpla, și ce va face Dumnezeu, și cum va dăruia El har pentru ca toți acești oameni înșelați să mai ajungă la cunoștința adevărului.

Noi am făcut de cunoscut că vom ține adunări în câteva orașe. Acest lucru s-a întâmplat: am fost în Hamburg, Berlin, Praga, Böblingen, și ieri în Salzburg, iar azi suntem aici în Zürich. Dumnezeu cu adevărat a dăruit har. În Hamburg sala a fost arhiplină, în Berlin sala a fost plină, iar în Praga cea mai mare sală a fost arhiplină. Au fost acolo peste patru sute de persoane. Suntem mulțumitori că Dumnezeu cheamă oameni și le vorbește prin Cuvântul Său.

Simțiți-vă bine în prezența Domnului, și să permitem cu toții Cuvântului lui Dumnezeu să ne vorbească în mod direct.

Doar așa ca un anunț: noi am trăit ceva minunat. Această carte are în ea cinci broșuri pe care le-am publicat de-a lungul anilor. Voi toți le aveți acasă: Creștinismul ieri și azi, Planul lui Dumnezeu cu omenirea, Revenirea lui Isus Hristos, Botezul – Cina - Spălarea picioarelor, Este scris... Poate că au trecut șase luni de când a venit o pereche de pe lângă Köln, un frate și o soră – au venit pentru prima oară la Krefeld, la adunare, apoi au venit și a doua oară, și a treia oară. Apoi bărbatul a venit și a spus: „Ascultați vă rog, ceea ce se predică aici nu are voie să rămână în acest loc. Trebuie ca toți oamenii să aibă acces la aceasta.” Și acest bărbat are o tipografie, și a spus: „Să-mi căutați primele broșuri pe care doriți să le publicați ca pe o carte, și data viitoare le voi lua cu mine, apoi vă voi aduce o mie de cărți gratuit, și le vom lăsa aici la Centrul de Misiune.” Da. Și acest lucru s-a întâmplat chiar acum scurt timp. Noi nu avem 500 sau 600 de cărți aici – cum am spus, voi deja aveți acasă aceste broșuri. Dar dacă doriți să dați cuiva o astfel de carte, vă rog să alegeți bine cui doriți s-o dați. Apoi eu voi împărți câteva exemplare și le veți putea lua cu voi. Fie ca Dumnezeu să vă binecuvânteze! Suntem mulțumitori când vedem în ce fel călăuzește Domnul totul. Nu vreau să intru acum în amănunte, dar și transmisiunile prin TV, fie în Noua Zeelandă, Australia, Canada sau SUA... oamenii ne scriu de pe insulele Ficci, unde nu ar fi ajuns nimeni. Acolo ajunge Cuvântul Domnului. Și noi suntem foarte mulțumitori că avem posibilitatea și dreptul să purtăm adevăratul Cuvânt al lui Dumnezeu, care rămâne în veci.

Poate ar fi bine să amintesc pentru voi, elvețienilor, într-un mod deosebit: iubitul nostru frate Beat Münch mi-a împlinit dorința și a scris prefața. Dumnezeu să te binecuvânteze, frate. Nouă deja ni s-a subliniat în Cuvântul de început, faptul că Cuvântul lui Dumnezeu rămâne în veci. Când am început să țin adunările în Europa, în anul 1966, și am scris prima scrisoare circulară, mă întrebam ce titlu să-i dau. Apoi cu adevărat, ca de Sus, mi-a venit următoarea propoziție: Cuvântul lui Dumnezeu rămâne în veac. A fost prima publicație, și tot așa va fi și ultima. Textul este scris în Isaia 40, în legătură cu însărcinarea pe care a dat-o Dumnezeu și care a avut loc prin Ioan Botezătorul. Isaia 40, începând de la v. 1: „*Mângâiați, mângâiați pe poporul Meu, zice Dumnezeul vostru.... Un glas strigă: „Pregătiți în pustie calea Domnului, neteziți în locurile uscate un drum pentru Dumnezeul nostru!”... Un glas zice: „Strigă!” - Și eu am răspuns: „Ce să strig?” – „Orice faptură este ca iarba, și toată strălucirea ei ca floarea de pe câmp. Iarba se usucă, floarea cade, când suflă vântul Domnului peste ea.” În adevăr, poporul este ca iarba: iarba se usucă, floarea cade; dar cuvântul Dumnezeului nostru rămâne în veac.*” Petru, în Noul Testament, în prima sa

epistolă, scrie și repetă cuvintele din Vechiul Testament, în legătură cu sămânța divină a Cuvântului care este semănat, și care duce la nașterea din nou: 1 Pet. 1.22: „Deci, ca unii care, prin ascultarea de adevăr, v-ați curățit sufletele prin Duhul, ca să aveți o dragoste de frați neprefăcută, iubiți-vă cu căldură unii pe alții, din toată inima; fiindcă ați fost născuți din nou nu dintr-o sămânță, care poate putrezi, ci dintr-una care nu poate putrezi, prin Cuvântul lui Dumnezeu, care este viu și care rămâne în veac.” Căci orice făptură este ca iarba, și toată slava ei, ca floarea ierbii. Iarba se usucă și floarea cade jos, dar Cuvântul Domnului rămâne în veac. Și acesta este Cuvântul, care v-a fost propovăduit prin Evanghelie.” Nu un alt Cuvânt, nu o altă evanghelie, ci Cuvântul care rămâne în veac, Cuvântul lui Dumnezeu este evanghelia veșnic valabilă care trebuie propovăduită tuturor popoarelor și tuturor limbilor, conform Apocalipsa 14.6, și Mat. 24.14, ca mărturie.

Frați și surori, responsabilitatea pe care o are astăzi pe pământ un adevărat propovăduitor al Cuvântului, este mai mare decât responsabilitatea unui președinte de stat. Cea mai mare și cea mai înaltă responsabilitate și autoritate este Cuvântul lui Dumnezeu. Și noi am recunoscut această autoritate a Cuvântului, și am primit Cuvântul lui Dumnezeu așa cum este scris, fără să-l răstălmăcim; pur și simplu să-l credem așa cum zice Scriptura.

În aceste zile, am pomenit în mod deosebit Golgota; am pus în centru răscumpărarea. În toate aceste orașe am citit multe versete biblice. Am citit cuvântul din Psalmul 22: „Dumnezeule! Dumnezeule! Pentru ce m-ai părăsit?” Când Răscumpărătorul nostru a luat locul meu și locul tău, când vina mea și vina ta a fost pusă asupra Lui, El a strigat strigătul tău și am meu. Noi am fost cei părăsiți de Dumnezeu, alungați din Rai, lăsați pradă morții, dar este scris: „Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El, să nu piară, ci să aibă viața veșnică.” Noi am amintit de Isaia 53.10 „Dar, după ce Își va da viața ca jertfă pentru păcat, va vedea o sămânță de urmași, va trăi multe zile, și lucrarea Domnului va propăși în mâinile Lui.” Și despre aceasta este vorba: „Facă-se voia Ta, precum în cer așa și pe pământ.” În Fiul lui Dumnezeu s-a făcut voia lui Dumnezeu. „Facă-se nu voia Mea, ci a Ta!” „în sulul cărții este scris despre Mine), vin să fac voia Ta, Dumnezeule!” Nu exista nici un om pe pământ care să fi putut face voia lui Dumnezeu, pentru că toți au fost și sunt născuți în păcatul original, străvechi. Și omul firesc nu poate înțelege lucrurile Duhului – pentru el sunt o nebunie. Domnul și Răscumpărătorul nostru a venit la noi, Cuvântul s-a făcut trup, pentru ca răscumpărarea să poată să aibă loc în trupul de carne, pentru ca aici să fie vărsat sângele Mielului lui Dumnezeu pentru răscumpărarea și iertarea noastră. Dumnezeu a fost în Hristos și a împăcat lumea cu Sine. Dar împăcarea și iertarea trebuie să fie acceptate, trebuie trăite. Și acest lucru dorim să-l privim astăzi, pe scurt. Nu numai să știm despre Golgota, ci să vedem ce efect are Golgota pentru mine, în viața mea, pentru veșnicie, ce efect are învierea lui Isus Hristos Domnul nostru pentru tine și pentru mine; ce efect are turnarea Duhului Sfânt pentru tine și pentru mine. Toate aceste evenimente care aparțin de planul lui Dumnezeu trebuie să aibă efect în viața noastră, prin har.

În Isaia 53 de la v. 11 este descris Ghetsimani: „Va vedea rodul muncii sufletului Lui și se va înviora. Prin cunoștința Lui, Robul Meu cel neprihănit va pune pe mulți oameni într-o stare după voia lui Dumnezeu, și va lua asupra Lui povara nelegiuirilor lor.” Neprihănit prin credință... Prin care credință? Prin credința în Isus Hristos, prin credința în lucrarea isprăvită pe crucea de la Golgota. „De aceea Îi voi da partea Lui la un loc cu cei mari, și va împărți prada cu cei puternici, pentru că S-a dat pe Sine însuși la moarte, și a fost pus în numărul celor fărădelege, pentru că a purtat păcatele multora și S-a rugat pentru cei vinovați.” V. 12

Frați și surori, iubiți prieteni, în mod deosebit voi, tinerilor, care ați crescut în familii credincioase: fiecare om trebuie să trăiască personal harul lui Dumnezeu. Și numai după aceea,

când omul se recunoaște pierdut, fără nădejde și fără Dumnezeu în lume, numai după aceea poate striga după salvare. Și de aceea Duhul lui Dumnezeu lucrează în timpul predicii ca toți aceia care sunt morți în păcate și fărădelegi să fie treziți, să fie convinși de păcat, că noi am fost pierduți și am fost mântuiți.

În Isaia 25.8 este scris puternicul cuvânt: „*nimicește moartea pe vecie: Domnul Dumnezeu șterge lacrimile de pe toate fețele, și îndepărtează de pe tot pământul ocara poporului Său; da, Domnul a vorbit.*” Da, pentru că Domnul a făgăduit. „...*nimicește moartea pe vecie.*” Ne gândim acum la 1 Corinteni 15. Avem aici exprimările deosebite ale apostolului date Bisericii prin Duhul: 1 Cor. 15. de la v. 54: „*Când trupul acesta supus putrezirii, se va îmbrăca în neputrezire, și trupul acesta muritor se va îmbrăca în nemurire, atunci se va împlini cuvântul care este scris: „Moartea a fost înghițită de biruință. Unde îți este biruința, moarte? Unde îți este boldul, moarte?” Boldul morții este păcatul; și puterea păcatului este Legea. Dar mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, care ne dă biruința prin Domnul nostru Isus Hristos!”* Acum să ne gândim la Gen. 3.15: „*Aceasta îți va zdrobi capul, și tu îi vei zdrobi călcâiul.*” Boldul morții l-a înțepat pe Acela asupra Căruia moartea nu a avut nici o putere. El a ieșit afară și a zdrobit capul șarpelui. Dar numai la desăvârșire moartea va fi înghițită de biruință. Biruința este, pentru că Domnul nostru a înviat. El nu a rămas în mormânt, ci a înviat, dar moartea încă mai stăpânește. Dar uitați-vă ce legătură ne este dată în Cuvântul lui Dumnezeu, cu privire la desăvârșirea celor răscumpărați. Noi de fiecare dată trebuie să avem în fața ochilor ținta și să știm ce are de gând să facă cu noi Dumnezeu. Citesc doar cele trei versete: 1 Cor. 15.45: „*De aceea este scris: „Omul dintâi Adam a fost făcut un suflet viu.” Al doilea Adam a fost făcut un duh dătător de viață.*” V. 47-48: „*Omul dintâi este din pământ, pământesc; omul al doilea este din cer. Cum este cel pământesc, așa sunt și cei pământești; cum este Cel ceresc, așa sunt și cei cerești.*” Și acum vine acest verset minunat: v. 49: „*Și după cum am purtat chipul celui pământesc, tot așa vom purta și chipul Celui ceresc.*” În desăvârșire vom trăi faptul că Biserica, toți aceia care vor ajunge la răpire, vor fi transpuși în această stare, prin schimbarea trupurilor. Dar cum am spus-o deseori, inima trebuie înnoită: „*Vă voi da o inimă nouă, și voi pune în voi un duh nou.*” – o viață nouă. Mai întâi interiorul și apoi exteriorul. Și dacă interiorul a fost înnoit acum, atunci – la revenirea lui Isus Hristos - va fi înnoit și exteriorul; atunci când se va striga „*Moartea a fost înghițită de biruință.*” Deseori noi cântăm „Isus este Biruitorul.” Poate că noi avem greutăți cu planul lui Dumnezeu în timp – poate ni se pare că durează prea mult. Noi am fi dorit ca lucrurile să se fi întâmplat deja.

Frați și surori, noi azi nu vom vorbi despre evenimentele timpului de sfârșit, dar se întâmplă atâtea lucruri: în Israel, în jurul Israelului. Dacă în Rusia, sau în China, totul este acum în curs de desfășurare, cum a fost prezis dinainte în profeția biblică... și de asemeni cu privire la batjocoritori: încă niciodată nu au existat așa de mulți batjocoritori pe pământ, ca în timpul nostru. Ați auzit deja că s-a găsit o evanghelie de-a lui Iuda, iar acum Iuda să fie canonizat pentru că a fost un prieten de-al lui Isus. Dacă citim ce se întâmplă, atunci începi să te temi și să te sperii: batjocura nu se mai termină. Și cine a aflat, Biblia care a fost publicată acum este o carte – nici n-are de-a face cu Biblia. Iar acum 42 de femei și 10 bărbați lucrează la o nouă traducere care să fie publicată în octombrie, anul acesta. Noi nu avem nevoie de o altă traducere, ci avem nevoie de descoperirea lucrurilor care sunt scrise. Dar, surorilor vă rog să mă iertați, este scris în rândurile de jos că va fi o Biblie convenabilă femeilor. Atunci ce vreți mai mult? Noi avem o Biblie convenabilă lui Dumnezeu, un Cuvânt al lui Dumnezeu care rămâne în veci. Și lucrul cel mai grav se întâmplă din nou în SUA, unde este făcut un film ce urmează să ruleze anul acesta la cinema, în care Isus și ucenicii Lui să fie prezentați ca o asociație de homosexuali. Asta nu mai merge! Pe pământ nu se mai întâmplă lucruri normale! Nu mai merge! Oamenii și-au pierdut mințile, și-au pierdut

orientarea. Pur și simplu și-au pierdut totul. Ca și cum batjocoritorii ar ști că timpul lor este scurt și că ei trebuie să umple măsura. Dacă se fac 12 caricaturi despre Mohamed, întreaga lume se supără, iar când Domnul nostru este atât de rău batjocorit, atunci apare câte un comentariu ici și colo, și gata...

Frați și surori, Domnul nostru a fost și este Cel mai ocărât dintre toți. Dar pentru noi El este Domnul și Răscumpărătorul, care ne-a iubit, și cu care vom petrece împreună veșnicia. Dar cum a cântat un poet de cântare, „ne doare foarte tare batjocura dușmanilor care ocărăsc Numele Tău, care pe Tine, minunatul Dumnezeu nu te iubesc și nici nu Te înțeleg.” Este un mare har dacă Dumnezeu ni se poate descoperi. Este un mare har dacă legătura personală cu Dumnezeu a putut fi refăcută pentru ca să ni se adreseze direct, prin Cuvânt, și să avem parte de ceea ce face Dumnezeu.

Locul cunoscut din Evrei 2, unde este scris despre Domnul nostru, despre însărcinarea Lui principală: Evrei 2.14-15: „Astfel dar, deoarece copiii sunt părtași sângelui și cărnii, tot așa și El însuși a fost deopotrivă părtaș la ele, pentru ca, prin moarte, să nimicească pe cel ce are puterea morții, adică pe diavolul, și să izbăvească pe toți aceia, care prin frica morții erau supuși robiei toată viața lor.” Isus a biruit totul, pe Diavolul, iadul... El a înviat și astăzi încă mai spune: „pentru că Eu trăiesc, și voi veți trăi.”

Să revenim la punctul care mi se pare mie cel mai important pentru noi. La ce ne-ar folosi dacă toate aceste lucruri care s-au întâmplat, nu s-ar fi întâmplat cu noi, dacă noi n-am putea spune ca și Pavel „Am fost răstignit împreună cu Hristos, și trăiesc... dar nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine.” Galateni 2.19-20 „Nu voia mea, ci voia Ta să se facă.” Isaia 53: „fiecare își vedea de drumul lui.” Dar a sosit timpul să părăsim căile proprii și să pășim pe calea lui Dumnezeu, calea cea strâmtă care duce la viață.

1 Pet. 3.18-19 – avem aici confirmarea „Hristos, de asemenea, a suferit odată pentru păcate, El, Cel neprihănit, pentru cei nelegiuți, ca să ne aducă la Dumnezeu. El a fost omorât în trup, dar a fost înviat în duh, în care S-a dus să propovăduiască duhurilor din închisoare.” Să citim din Efeseni 4.8: „De aceea este zis: „S-a suit sus, a luat robia roabă, și a dat daruri oamenilor. Și acest: „S-a suit”, ce înseamnă decât că înainte Se pogorâse în părțile mai de jos ale pământului? Cel ce S-a pogorât, este același cu cel ce s-a suit mai presus de toate cerurile, ca să umple toate lucrurile.” Aleluia. Lăudat să fie Dumnezeu. Isus este Biruitorul. Golgota a meritat. Toți cei din Vechiul Testament trebuiau să mai meargă în jos – numai o prăpastie îi despărtea pe cei fericiți de cei nefericiți. Dar Domnul i-a luat cu El în sus pe aceia care L-au așteptat, care au crezut în El, care au avut nădejdea. O putem citi din Mat. 27.51. A fost un mare triumf. Domnul nostru a înviat, și toți sfinții din întregul Vechi Testament care au avut parte de prima înviere, au fost înviați împreună cu El și s-au arătat multora din orașul sfânt. Și acum așteptăm clipa când Domnul se va reîntoarce, când trâmbița lui Dumnezeu va răsuna, și se va auzi glasul arhanghelului, și mai întâi vor învia cei morți în Hristos. Apoi toți aceia care trăiesc în Hristos vor fi schimbați și în același timp, împreună cu ei se vor întâlni cu Domnul în văzduh, în nori, și apoi vor sărbători împreună cu Domnul ospățul nunții. Frați și surori, în acest timp este vorba numai despre un singur lucru: de chemarea afară a Bisericii celor întâi născuți, de adevărata Biserică Mireasă pentru că toți ceilalți nu vor asculta ceea ce spune Duhul bisericilor. În toate bisericile oamenii vor asculta ceea ce se spune acolo. Numai cine este născut din Dumnezeu și a primit acces la Dumnezeu va primi și va putea crede Cuvântul cu toate făgăduințele pentru acest timp.

Mergem mai departe. În Romani 4, Pavel a spus lucruri fundamentale care ne arată despre ce este vorba. Rom. 4, ultimul verset: „...care a fost dat din pricina fărădelegilor noastre, și a înviat din pricină că am fost socotiți neprihăniți.” Prima parte se sfârșește cu moartea, partea a

doua începe cu învierea, cu neprihănirea. Prima parte se ocupă de tot trecutul... și cum scrie în Rom. 4.7: „*Ferice de aceia ale căror fărădelegi sunt iertate, și ale căror păcate sunt acoperite!*” Acest text trebuie neapărat comparat cu Psalmul 32, ca să știm ce se întâmplă cu aceia care au cu adevărat o trăire cu Dumnezeu, care primesc cu adevărat iertarea păcatelor și o viață nouă din Dumnezeu. Ps. 32.1-2: „*Ferice de cel cu fărădelegea iertată, și de cel cu păcatul acoperit! Ferice de omul, căruia nu-i ține în seamă Domnul nelegiuirea, și în duhul căruia nu este viclenie!*” Începând cu nașterea din nou care este un rezultat al iertării... Iertarea, așa cum am spus mai înainte se ocupă de prima parte a vieții, pe care am trăit-o fără Dumnezeu. Dar apoi, când avem parte de această iertare în noi pătrunde viața nouă; atunci în duhul nostru nu mai este nici o viclenie. Atunci este sinceritate, adevăr – toate calitățile Domnului nostru se descoperă în viața noastră. „*Ferice de omul, căruia nu-i ține în seamă Domnul nelegiuirea, și în duhul căruia nu este viclenie!*” Toată viclenia, toată șiretenia dușmanului este dată morții și viața nouă a lui Isus Hristos se descoperă în noi.

În Coloseni 1.21-22 avem un indicator minunat despre ceea ce s-a întâmplat pentru noi: „*Și pe voi, care odinioară erați străini și vrăjmași prin gândurile și prin faptele voastre rele, El v-a împăcat acum prin trupul Lui de carne, prin moarte, ca să vă facă să vă înfățișați înaintea Lui sfinți, fără prihană și fără vină.*” Biserica lui Isus Hristos are o chemare înaltă și o ținută înaltă pe care nimeni n-o poate ajunge de la sine. Dar Hristos în noi este nădejdea slavei. Și noi nu ne uităm la lucrurile pe care le-am scăpat, pentru care am putea să ne plângem: noi ne uităm la Acela care ne-a chemat cu o chemare cerească, care ne-a împăcat pe crucea de la Golgota.

Dacă am putea face următorul pas, pe scurt: după înviere a urmat ridicarea în slavă. Și noi am spus-o deseori: ridicarea Lui în slavă garantează ridicarea mea și ridicarea ta în slavă. Învierea Lui îți garantează ție și mie învierea noastră. Schimbarea Lui îți garantează schimbarea ta și schimbarea mea. Ceea ce s-a întâmplat cu Fiul lui Dumnezeu se va întâmpla cu toți fiii și fiicele lui Dumnezeu. El este întâiul născut dintre mulți frați. Lăudat și cinstit să fie Domnul nostru. Noi am putea citi multe versete. Am putea citi Ioan 19 – „s-a isprăvit.” Am putea citi că ei nu i-au sfărâmat oasele, ci că sulița i-a trecut prin coastă, pentru că în Zaharia este scris „*Își vor întoarce privirile spre Mine, pe care L-au străpuns*” iar în Apoc 1.7 este scris „*Și orice ochi Îl va vedea; și cei ce L-au străpuns.*” Frați și surori, în Vechiul Testament, în profeția biblică tot planul de răscumpărare, și Răscumpărătorul, a fost descris începând cu nașterea Lui în Betleem și până la înălțarea Lui în slavă. Totul a fost scris în Vechiul Testament, și în Noul Testament a devenit realitate. Am putea-o descrie ca pe o mulțumire interioară dumnezeiască faptul că frații noștri în Noul Testament au făcut legătura cu Vechiul Testament de 845 de ori, și au dovedit că tot ce a fost scris și-a găsit împlinirea. 845 este un număr destul de mare. Da, totul a fost scris. Cuvântul lui Dumnezeu rămâne în veci, și acesta este Cuvântul pe care noi avem dreptul să-l vestim. Acesta este Cuvântul pe care avem dreptul să-l auzim. Acesta este Cuvântul pe care avem dreptul să-l credem. Credeți cum zice Scriptura, nu cum spun oamenii.

Încă ceva despre botez. Eu am trăit-o în Berlin, în sâmbăta de după Paști... După adunare a fost pregătit un botez și 5 frați și surori au fost botezați. Dar după adunare a venit la mine o soră mai în vârstă și a spus: „Frate Frank, eu am auzit predicile tale transmise la Tv.” Voi știți, eu în fiecare săptămână la Berlin, la televiziunea regională am o transmisiune de 30 de minute. Toți aceia care au televiziune prin cablu mă pot auzi. Și această doamnă m-a auzit și ea și a spus: „Frate Frank, eu de fapt am venit și am vrut să mă las botezată, dar mai întâi am vorbit cu păstorul și el mi-a spus „Nicidecum. Pentru că este scris: un Domn, o credință, un botez. Deci să nu te mai botezi odată. Asta ar fi împotriva sfintei Scripturi. Doar un singur botez, pentru că este scris: un Domn, o credință, un singur botez.” Eu am fost uimit; dar sora este nouă în credință, și ea nici nu ar fi

trebuit să se sfătuiască cu carnea și cu sângele. Pur și simplu ar fi putut veni să se lase botezată. Ea în schimb și-a întreat păstorul și acesta a avertizat-o cu toată puterea: „un Domn, o credință, un botez.” Și această soră, în sinceritatea ei a venit la mine, sfâșiată în interiorul ei, și a spus: „E sunt tristă. Am vrut să mă las botezată, dar păstorul meu mi-a spus „Nu. Doar un singur botez este suficient.” Și apoi eu pur și simplu a trebuit să spun: „Scumpă soră, versetul biblic este corect – un Domn, o credință, un botez. Eu chiar și știu unde este scris: Efeseni 4.5. Dar acest unic botez este botezul biblic în Numele Domnului Isus Hristos. Dacă cineva este stropit într-un lighean, sau este stropit în formula trinitară, acesta nu este un botez, este doar o stropire. Botezul înseamnă să fii scufundat. Cuvântul grecesc „baptiso” înseamnă să fii scufundat. Și aceasta este în conformitate cu Romani 6 – citim acum pentru toți cei ce s-au hotărât să se lase botezați - Rom. 6.3: *„Nu știți că toți câți am fost botezați în Isus Hristos, am fost botezați în moartea Lui? Noi deci, prin botezul în moartea Lui, am fost îngropați împreună cu El, pentru ca, după cum Hristos a înviat din morți, prin slava Tatălui, tot așa și noi să trăim o viață nouă.”* Îngropat poate fi numai cineva care a murit. Cine nu a murit împreună cu Hristos se va împotrivi și cu mâinile și cu picioarele ca să nu fie botezat. Dar cine a murit cu Hristos va avea dorința interioară, ca o mulțumire pentru că Domnul și Răscumpărătorul nostru ne-a iubit atât de mult încât și-a dat viața Lui, sângele Lui, ca să ne răscumpere, să facă din copii ai oamenilor copii ai lui Dumnezeu, din neascultare să ne aducă înapoi în ascultare, din necredință în credință, ca să fim aduși în concordanță cu Dumnezeu și cu Cuvântul lui Dumnezeu. Deci, cine a fost răstignit cu Hristos, cine a murit împreună cu El, acela nu se va împotrivi să fie îngropat împreună cu EL. Un mort nu se mai împotrivește. Pe acela nici nu-l mai poți întreba. Acela este pus în sicriu, și asta a fost. Deci, cine a murit împreună cu Hristos, acela se lasă îngropat împreună cu El prin botez.

Vă rog să ascultați v. 5: *„În adevăr, dacă ne-am făcut una cu El, printr-o moarte asemănătoare cu a Lui”* – deci este vorba să ne facem una cu El. V. 8: *„Acum, dacă am murit împreună cu Hristos, credem că vom și trăi împreună cu El, întrucât știm că Hristosul înviat din morți, nu mai moare: moartea nu mai are nici o stăpânire asupra Lui. Fiindcă prin moartea de care a murit, El a murit pentru păcat, odată pentru totdeauna; iar prin viața pe care o trăiește, trăiește pentru Dumnezeu. Tot așa și voi înșivă, socotiți-vă morți față de păcat, și vii pentru Dumnezeu, în Isus Hristos, Domnul nostru.”*

Frați și surori, din nou pentru toți aceia care doresc să se lase botezați: botezul aparține de credință, aparține de ascultare. Neascultarea a fost nenorocirea de la început, în legătură cu necredința. Credința și ascultarea aparțin una de cealaltă. Domnul nostru a spus referitor la botez: *„așa se cade să împlinim tot ce trebuie împlinit”*. În ce privește calea Lui prin Ghetsimani la Golgota, a fost numai ascultare, ascultare până la moartea pe cruce. Cel mai rău păcat este necredința în legătură cu neascultarea. Restul sunt lucruri minore. Necredința și neascultarea sunt o jignire directă adusă lui Dumnezeu. Restul sunt încălcări. De exemplu dacă cineva încalcă una din cele 10 porunci, este păcat, dar cine nu-L crede pe Dumnezeu Îl face mincinos. Noi trebuie să știm că Dumnezeu este adevărat și Cuvântul Lui este adevărul și cu Cuvântul Lui nu ne putem juca cum dorim, ci să avem o teamă sfântă și respect față de Cuvânt. Deci *se cade să împlinim tot ce trebuie împlinit*. Și încă un exemplu din Fapte 2.38-41: *„Pocăiți-vă, le-a zis Petru, și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre; apoi veți primi darul Sfântului Duh. Căci făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri, și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul, Dumnezeul nostru. Și, cu multe alte cuvinte, mărturisea, îi îndemna, și zicea: „Mântuiți-vă din mijlocul acestui neam ticălos.”* Nu putem noi spune astăzi același lucru? Da, noi trebuie să spunem același lucru: *„Mântuiți-vă din mijlocul acestui neam ticălos.”* V. 41: *„Cei ce au primit propovăduirea lui, au fost botezați; și în*

ziua aceea, la numărul ucenicilor s-au adăugat aproape trei mii de suflete.” Cei care au primit Cuvântul n-au mai discutat. Ei au primit, au crezut și s-au lăsat botezați biblic, în Numele Domnului Isus Hristos.

Să facem un rezumat al celor spuse astăzi. Noi am făcut legătura cu Golgota – Dumnezeu a fost în Hristos și a împăcat lumea cu sine însuși. Tu și eu avem dreptul să trăim personal această împăcare. Avem dreptul să trăim faptul că Dumnezeu nu se mai mânie pe noi, nu mai e supărat pe noi – toată vina și păcatele noastre au fost puse asupra Mielului lui Dumnezeu, și au fost purtate pe cruce. Sângele noului legământ a fost vărsat pentru tine și pentru mine. Noi suntem răscumparați. Nimeni nu trebuie să fie pierdut. Cine va fi pierdut, va fi pierdut din cauza lui. Evanghelia este predicată, și toți aceia care-o aud au dreptul să creadă. De aceea noi vă rugăm: credeți evanghelia, credeți mesajul divin despre care vorbește Pavel în Rom. 1 și în 1 Cor. 1: „Fiindcă propovăduirea crucii este o nebunie pentru cei ce sunt pe calea pierzării: dar pentru noi, care suntem pe calea mântuirii, este puterea lui Dumnezeu.” Astăzi, mesajul divin al lui Isus Hristos Fiul lui Dumnezeu și Domnul și Răscumparaătorul nostru, să devină o putere dumnezeiască. Astăzi, în acest loc, dorim să primim iertarea divină, harul deplin, mântuirea deplină, s-o cerem de la Dumnezeu și s-o și primim. De fapt este un cadou din partea lui Dumnezeu. Trebuie numai să fie primit. La fel și neprihănirea. Neprihănit prin credința în puterea învierii lui Isus Hristos din morți. O lucrare de răscumparaire isprăvită. Și pentru ca și cerul să aibă cunoștința de aceasta, Domnul nostru, ca Mare Preot credincios a intrat cu propriul Său sânge în locul preasfânt ceresc, și l-a pus pe scaunul harului. Când dușmanul arată spre noi, ca acuzator sau pârâș al fraților, Domnul nostru poate să arate spre sângele pe care l-a vărsat aici pentru noi. Și acolo mijlocește pentru noi, cum este scris: este un singur mijlocitor între Dumnezeu și oameni, omul Isus Hristos. Și doar un singur mijlocitor la Tatăl, pe baza sângelui vărsat pe crucea de pe Golgota. Și așa cum în Vechiul Testament, în ziua împăcării marele preot intra cu sânge de animale în locul preasfânt, tot așa și Domnul și Răscumparaătorul nostru a intrat cu sângele Lui sfânt în care era viața divină, în locul preasfânt ceresc, și l-a pus acolo pentru totdeauna. Răscumparaerea este pentru tine și pentru mine. S-a isprăvit! Ți aparține și îmi aparține mie. Noi avem un mesaj divin minunat, o evanghelie minunată, nu o jumătate de evanghelie, o evanghelie deplină cu toate binecuvântările lui Dumnezeu.

Dați-mi voie să mai spun odată următoarele: noi intrăm acum în faza când ceea ce este scris în evangheliile se va întâmpla acolo unde va fi predicată evanghelia. Și anume, Dumnezeu va da mărturie prin semne și minuni, că noi nu vorbim în numele nostru ci în Numele Domnului, și că El este Acela prezent să mântuiască, să vindece, să binecuvânteze. Dumnezeu l-a folosit pe fratele Branham în timpul nostru ca să pună iarăși pe sfeșnic evanghelia originală, veche, veșnicul Cuvânt al lui Dumnezeu. Și vă rog să mai luați la cunoștință și următoarele: niciodată n-a fost recunoscută o trezire, ci dimpotrivă numai pentru cei cuprinși de Duhul lui Dumnezeu o trezire a fost o realitate, (în mod deosebit în ultimii 500 de ani începând cu reforma). Toți ceilalți au dat din cap. Vă rog să nu așteptați nici o recunoaștere de la vreo biserică, de la vreun carismatic, sau de la vreo personalitate recunoscută. Așteptați să fiți recunoscuți de Domnul. Și noi credem că Dumnezeu Și-a trimis mesagerul ca să ne facă de cunoscut ceea ce face Dumnezeu în ultima parte a timpului de har, și noi personal să avem parte de aceasta. Și prin aceasta se dovedește că noi aparținem de aceia care ascultă, cred și urmează ceea ce spune Duhul bisericilor. Gloata răscumparaată prin sânge din acest timp crede cuvintele legământului, crede fiecare făgăduință și are parte de ceea ce face Dumnezeu în prezent.

Dumnezeul lui Avraam, Isaac și Iacov, care a devenit Dumnezeul nostru prin Isus Hristos Domnul nostru, El să ne binecuvânteze, să ne dăruiască o legătură directă și părtășie, El să ne

încununeze cu har și cu îndurare. Tuturor celor ce doresc să se lase azi botezați le dorim binecuvântarea lui Dumnezeu. Binecuvântarea vine peste cei ascultători. Restul va face Dumnezeu. Lăudat și cinstit să fie Domnul nostru. Amin.

Ne ridicăm. Poate mai cântăm o cântare. [...]

Vă rog să ne aplecăm capetele, să rămânem în rugăciune, să ne deschidem inimile. Mai întâi vreau să întreb câți s-au decis să-L primească pe Domnul ca Răscumpărător, ca Mântuitor, să trăiască harul lui Dumnezeu, iertarea, mântuirea deplină? Acum când noi suntem în rugăciune vă rog să ridicați scurt mâna, ca noi să vedem. Câți doresc să fie cuprinși în rugăciune? Mulțumesc. Pretutindeni sunt mâini ridicate. Dumnezeu să vă binecuvânteze! Cine are alte greutăți? Aveți dorințe de rugăciune? Da, normal. Peste tot. Dumnezeu vede mâinile, El vă cunoaște, și știe ce necaz are fiecare. Lăudat și cinstit să fie Domnul.

Cine dorește să primească claritate de la Dumnezeu despre planul de mântuire, despre învățătura biblică, despre ceea ce a făgăduit Dumnezeu în Cuvântul Lui? Cine dorește să fie în Împărăția lui Dumnezeu și să vadă ceea ce a făgăduit Dumnezeu și să aibă parte de ceea ce face Dumnezeu? Mulțumesc. Asta noi toți o dorim.

Frați și surori, chiar dacă nu s-a propovăduit cu un glas puternic, Cuvântul are puterea. Puterea lui Dumnezeu se descoperă prin Cuvânt. Tot ce s-a făcut s-a făcut prin Cuvânt. Și în viața ta se va întâmpla totul prin Cuvânt. Dumnezeu a făgăduit-o în Cuvântul Său, și El veghează asupra Cuvântului Său. Să-L luăm acum pe Cuvânt. El o va face bine. Câți doresc să se lase botezați? Să văd mâinile. 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10. Mai sunt unii și în stânga mea. În orice caz am zece persoane pe care le-am numărat. Este minunat cum călăuzește Domnul. Eu nu mă gândeam că azi va mai avea loc un botez. Folosiți posibilitatea aceasta și spuneți ca famenul etiopian din Fapte 8: „*Uite apă; ce mă împiedică să fiu botezat?*” „*s-au pogorât amândoi în apă, și Filip a botezat pe famen.*” Voi astăzi puteți alătura la credința biblică și ascultarea biblică și prin aceasta puteți umbla cu Domnul pe calea credinței și a ascultării. Mai avem dorințe de rugăciune, necazuri trupești în mijlocul nostru? Frați și surori a sosit timpul să-L luăm pe Dumnezeu pe Cuvânt și în punctul acesta. Nu eu port responsabilitatea împlinirii făgăduințelor. Eu sunt răspunzător numai să vestesc făgăduințele, să le cred, și apoi să fac în conformitate cu acestea. Dacă de exemplu în Marcu 16 este scris „*își vor pune mâinile peste bolnavi, și bolnavii se vor însănătoșa*” iar în Iacov 5 este scris să ungem cu ulei, atunci Domnul mântuiește, Domnul vindecă – noi doar ne rugăm, restul face Domnul. Dar noi ne putem încrede în El. El a vindecat pe toți, chiar și pe aceia care au fost copleșiți de Satana. El i-a eliberat pe toți. Dacă voi simțiți că Dușmanul încă mai are un drept în viața voastră, spuneți-o Domnului. Cum spune cântarea „Spune-I lui Isus, Spune-I lui Isus”. El știe starea ta, și El a făcut-o atunci bine, și o va face bine și acum. Cum a spus Petru: „*Și acesta este Cuvântul, care v-a fost propovăduit prin Evanghelie.*” Cuvântul lui Dumnezeu care rămâne în veci. Și pe acesta este întemeiată credința noastră, și Isus nu ne va dezamăgi niciodată. El este Același ieri și azi și în veci.

Mare Dumnezeu, eu țin în mâini Cuvântul Tău, și-l port în inima mea. Cuvântul Tău este adevăr, rămâne în veci. Noi Îți mulțumim pentru evanghelia deplină a lui Isus Hristos Domnul nostru, care ne cuprinde și pe noi în întregime (duhul, sufletul și trupul), până la schimbarea noastră la revenirea Ta. Mare Dumnezeu, Tu ai dat făgăduințe pe care noi le credem. Și Tu veghezi asupra Cuvântului Tău și astăzi Tu veghezi peste noi. Și împreună laudăm puterea sângelui Tău, a Cuvântului Tău și a Duhului Tău. Și Îți mulțumim că azi biruința Ta este la fel de puternică ca și atunci, că Tu ești încă același, și că acum Te dovedești în mijlocul ca Același. Întinde-Ți brațul Tău: vindecă, eliberează, binecuvântează, dăruiește har și vindecare, dăruiește o viață nouă, pentru ca toți care azi au auzit Cuvântul Tău, să fie binecuvântați și să plece de aici binecuvântați. Pacea

cu Dumnezeu s-o aibă în inimile lor, siguranța credinței că vina le-a fost iertată, că păcatele lor sunt acoperite, că Tu, Dumnezeule, ai fost în Hristos și ai împăcat lumea cu Tine. Iubit Domn, noi nu mai suntem nici oaspeți, nici străini, ci suntem fii și fiice ale lui Dumnezeu, suntem oameni din casa lui Dumnezeu, un popor de împărați și preoți pentru Dumnezeul nostru, răscumpărați prin sângele Mielului. Iubitule Domn și Mântuitor, eu am rugămintea ca Tu să Te proslăvești astăzi fiecăruia personal, să-i proslăvești ceea ce s-a întâmplat pe Golgota, ce a fost confirmat prin înviere: că Tu ai făcut ambele lucruri: Te-ai socotit cu omul vechi și l-ai chemat la viață pe omul cel nou. Și tot poporul să spună Amin. Și tot poporul să spună Aleluia. S-a isprăvit. S-a isprăvit. S-a întâmplat pe crucea Golgotei. Aleluia. Aleluia. Aleluia.

O credeți cu toții? Amin. Amin. Amin.

Astăzi vreau să plec din acest loc cu siguranța că nici unul nu va mai pleca acasă cu povara, ci că a devenit liber și fericit, cu siguranța credinței în inimă, „eu sunt o proprietate a Domnului meu. Eu îi aparțin Lui, pentru timp și veșnicie.” Primiți-o și vă aparține pentru totdeauna. Aleluia. Aleluia.

Tu, mare Dumnezeu, și astăzi noi credem așa cum este scris, că Tu ai trimis Cuvântul Tău și i-ai însănătoșit. Noi Îți mulțumim. Începutul s-a făcut. Tu astăzi ai mântuit, ai eliberat, ai vindecat, ne-ai mărit credința. Noi Îți mulțumim pentru aceasta. Tu ai pus în noi teama de Cuvântul Tău și ai activat ascultarea de credință. Îți mulțumim. Acum Te mai rugăm să binecuvântezi Israelul, iubitul Tău popor de legământ. Veșnic credinciosule Dumnezeu, binecuvântează Israelul într-un mod deosebit, și binecuvântează biserica din întreaga lume. Ție Îți încredințăm totul. Noi astăzi deja știm că Tu vei face totul minunat. Și noi Te vom vedea în curând și vom fi cu Tine tot timpul. Aleluia. Aleluia. Amin.